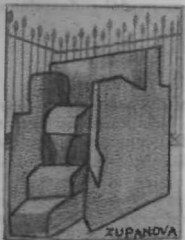

USTOLIČENJA NA GOSPOSVETSKEM POLJU

Letos je mladega suščevega dne poromalo v duhu slovensko ljudstvo tja na Gosposvetsko polje, da proslavi velik dogodek slovenske zgodovine. Narodove misli so uhajale nazaj v preteklost, ko so se Slovenci še vsi gibali pod svobodnim soncem.

Svoje kneze je ustoličevalo preprosto ljudstvo v svojem slovenskem jeziku. O, kako lep običaj je bil to! Nikjer ne najdemo njemu enakega. To je ponos in slava naših pradedov, ponos in slava tudi naša. Ni ga naroda, ki bi imel v tem oziru tako slavno zgodovino kot mi Slovenci.

Na Gosposvetskem polju je stal kamen, na katerem je ob času izvolitve novega kneza sedel prost kmet iz rodu Edlingarjev. Ta kmet je vsakega novega kneza opominjal, naj bo pravičen sodnik, zaščitnik prave vere, vdov in sirot in naj brani deželo sovražnikov. — Takrat so imeli Slovenci še svoje stare pravice.

Divji so bili narodi nekdaj, kruti in krivični so še zdaj. Vzeli so Slovincem zlato svobodo. Črtane so bile njih pravice. Niso smeli več govoriti v svojem ljubljenskem jeziku. Prišli so žalostni dnevi črne suženjstva.

Po svetovni vojni smo si želeli, da bi nadaljevali delo naših pradedov, a želje naše je preprečil nesrečni plebiscit.

Še sedaj uhaja marsikateremu zavednemu Slovincu duh tja v stare čase, v dobo svobode naših pradedov.

Marija Medja,
učenka VI. razr. v Bohinjski Bistrici.

DRAGI JURIJ!

Ze dolgo je od tega, kar si se odpeljal v daljno Macedonijo. V šoli smo se že menili o tej deželi. Gosposodična učiteljica so nam povedali, da so bili tukaj Turki do leta 1912. Joj, že sama beseda »Turki« je strašna. Prav gotovo bi kakemu strahopetnežu srce v hlače skočilo, ko bi ga zagledal. Pa pustiva pri miru te davne čase, pa se obrniva na sedanje.

Kako Ti je kaj v šoli? Kakšno si imel spričevalo?

Preteklo zimo smo se mnogo sankali in smučali. Škoda, da Tebe ni bilo pri nas. To je bilo smeha pri sankanju in smučanju! Spomladi smo hodili v oblačnih dneh lovit žabe. Mogoče bi kdo mislil, da so nagnusne, pa se moti. Prav dobre so. Zabe prinesemo iz mlak v vreči. Njih kraki so prav užitna jed. Najprej potegnemo z njih kožo, nato jih pa damo pražiti. Ni boljšega obeda kakor to. Seveda pri lovu pa moraš paziti, da ne ujameš kakega »punčoha«.

Prav lepo Te pozdravlja Tvoj prijatelj

Tonček,
učenec v Bohinjski Bistrici.

